

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 12. de præsentia Dei

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Sap. II.

COMPOSITIO LOCI est videre quasi immensum Iemen, quod hoc uniuersum velut punctum penetrat & perlustrat; siquidem totum hoc gutta est rotæ ante lucani. ORATIO ut supra.

*Deus omnia implet.**Psal. 138.
3. Reg. 8.*

PUNCTVM I. Considera, ô anima, omnes uniuersas partes, tetram, & quidquid in illa vel supra, sylvas, specus, &c. Secundò, aquam, Tertiò, aërem, Quarto, ignem, Quintò, cælum, & quidquid in his; nihilque esse quod non occupet & penetret intimè Deus; & hunc locum ubi stas, & te ipsum & omnia, immo etiam possibilia, & infinita spatia imaginaria. O immense Deus, & Patrem mi, quàm magna est domus tua! si ascenderò in cælum, tu illic es; si descenderò in infernum, ades; neque ut cæli cælorum capere possunt. O quàm cæci sumus filii hominum, qui te neque ut Dominum veremur astantem & præsentem, neque amamus ut filii pietissimum patrem amant; neque velut milites & luctantes aspectu tuo, ut Regis nostri animamur.

Exerce hic actum fidei & amoris, ut sup. vel Aspira, ut supra pag. 8. Hæcine firmâ, &c.

*Quomodo
Deus ubique
sit.**Ecles. 9.*

PUNCTVM II. Considera firmâ fide, ubique esse Deum per essentiam, potentiam, & præsentiam. Per essentiam (nam verè hîc ubique tota est SS. Trinitas, Pater generans Filium, & cum eo producens Spiritum S. adeò ut si lumen gloriæ adesset, hic beatus esses. vide ergo ut numquam solum te esse arbitreris, sed magnâ reverentiâ ubiq; adsta Deo tuo. Secundò attende ubique eum esse per præsentiam, quia omnia cognitiones tuas, & renes tuos scrutatur, & omnia: tu ergo soli placere desidera, illi omnia committe, qui attingit solus à fine ad finem: nostræ verò eheu providentiæ sunt omnino incertissimæ, inque resignatione te exerce. Tertiò Deum ubique esse adverte per potentiam, utque

utque hæc cum sapientia & bonitate eluceat in creatis, in pondere, numero & mensura, modo, specie & ordine, substantiâ, virtute & operatione, origine, decursu, & termino. Omnia verò hæc Deus movet & sustentat; alijs largiendo esse, alijs vivere, alijs vegetari, alijs intelligere; aded, ut si se subtraheret, omnia in nihilum redigerentur, denique operatur naturalia & supernaturalia, artificialia & moralia; ut ex his velut anima in corpore ex operatione cognoscitur, ita ejus præsentia in omnibus queat agnosci. Contemplatur postremò fixis oculis te in omni loco, & bonos & malos, & unumquemque ac si solus esset. Et quis audeat te, ô Deus meus, cui decies millies centena millia assistunt, offendere? Quis te poterit non amare? eum ubique adsis, & te mihi sitas, & impleas omnia benedictione, ut te diligam toto corde, ô bonitas immensa? Denique quis te non timebit & abyssalia judicia tua? quis pro te non operabitur pro te operante omnia in omnibus pro nobis? Postremò quis non invisibilem tanquam videns, tribulatus & tentatus sustineat, cum omnia opera nostra sint veluti sol in conspectu tuo? *Aspira, ut sup. Hæcine firmâ fide, ut sup. p. 8. vel ut infrâ, Cali enarrant, p. 918.*

Deus omnia sustentat.

PUNCTUM III. Considera primò, ô homo, Deum & SS. Trinitatem verè esse intra te omnia penetrantè, & intimè magis tibi conjunctam quàm anima tua tibi sit. Secùdò non tantùm esse, sed suas perfectiones uti & alijs creatis communicantem, dando tibi esse, intelligere &c. & maximè fidem & gratiam qua filius ejus es, & considera te in ipso velut euntem, ambulantem, &c. in ipso enim vivimus, movemur, & sumus, singulæq; partes & potentia, & omnia membra tua, & sensus tui accipiunt ab illo esse, & operari; immò circumdaris ab eo, velut infans in utero, eumque pro muro, lecto, nutritio habes, atque ex istis in eo velut in aëre volucris, in aqua piscis, aut ut in lumine magno, aut igni semper ardenti, te tamen non utenti, mox rediturus in nihilum,

M m m

fi

si subtrahat se, ut lumen mox deficit face sublatâ. Tertio, considera ut in anima tua omnia sint, Deus & totus mundus, qui in eam per sensuum portas intrat: deinde vide ut tua mens se cognoscat, amet, memoret, ac Dei imago sit & sedes; & fac tibi cubiculum in corde tuo cum S. Catharina Senensi, ibi Dominum adora, confule, ut ipse monuit eam Dominus. Crebro ora in secreto hoc. gaude de thesauro præsentis, protectore, luce, & omnibono tuo: respue quidquid displicet oculis multò lucidioribus sole, & crebro suspira ad Deum, & dic: Pone me, Domine, iuxta te, & cuiusvis manu pugnet contra me; absit ut sit divisum cor meum, & inteream, sed maneam gratiâ tuâ in tua charitate, & in te uno cupio permanere in æternum. *Insisite affectu moris, ut sup. vel Exercitio.*

Celi enam ant gloriam. ut infra 918.

PUNCTVM IV. Considera aliquos modos quibus particulariter Deus est in aliquibus locis. Primò, in celo, ubi ostendit gloriam suam, eoquæ adspira. Secundò, in terra singulari modo est, ubi dat signum aliquod præsentis suæ, ut cum Jacobo apparuit, qui mox ait. Verè Dominus est in loco isto, & ego nesciebam: hoc etiam pacto est in templis & oratorijs, ibique varias inspirationes à Deo concedi expende, variaque tibi dic collata beneficia, & toto corde gratias age. Tertio, peculiariter est in justis, qui enim manet in charitate in Deo manet, & Deus in eo, & opta ut similiter semper in te permaneat. Quarto, pro te est & manet in Vener. Eucharistia, ideòque cogita quomodo pro illo beneficio gratus esse queas, crebro & magno affectu eum visendo, magnâ reverentiâ Missæ sacrificio assistendo, &c. Quintò, IESVM cõsidera in celo secundum humanitatem sedentem, & hæc omnia nostra gubernantem. Vides quàm sit Deus tibi variis modis præsens, quàm prope & quàm longè tamen à te, si quando graviter peccas, & offendis eum, & oblivisceris ejus? O Domine

*Anima Dei
sedes.*

*Catharina
Senensis
praxis.*

Iob 17.

Gen. 28.

i. Ioan. 4.

Domine, quid est homo quod memores ejus, aut filius hominis quia reputas eum?

PUNCTUM V. Considera primò quàm turpe sit Deum ubique non cessare omnia sustentare pro te, ut sui memineris, omnibus te allicere ad amorem, & innumera tibi conferre beneficia (quæcunque enim ulli creaturæ conferuntur hominis gratia. meritò eidem dicuntur præstari) & rursus præservare te ab innumeris malis, (omnia enim accidere tibi possunt) & te non meminisse illius! Gregor. Nazianz. ait; non tam sæpè respirare oportet, quàm Dei meminisse. Deus enim continuò & continenter nobis benefacit, &c. Considera Secundò, tam utile hoc exercitium esse, ut Dionysius Rickelius inter omnia hoc dicat præcipuè curandum, & hanc unam causam, quod pauci perveniant ad perfectionem, quod aliis variis exercitiis, & devotionibus, & hoc non ut oportet, utantur. & addit: Moveant te ad frequentandum hoc exercitium dicta sanctorum Patrum, qui omnes communi consensu, quasi ab uno edocti magistro, videlicet Spiritu sancto, nos ad hoc studium exhortantur. Considera Tertio, quanti fecerit hoc S. P. N. Ignatius, illud unum ferè inculcando, & cum omnibus Sanctis, Davide, & alijs usurpando. Quarto expende loca aliqua S. Scripturæ, quibus commendatur hoc exercitium: Quærite Dominum, ait, & confirmamini, quærite faciem ejus semper. & iterum; In omnibus viis tuis cogita Dominum, & ipse diriget gressus tuos. & rursus attende quoties unus Magister noster Christus ad orationem nos hortetur, usque adeò ut dixerit: Oportet semper orare: Quintò attende quomodo hoc exercitium nos Angelis similes & beatis faciat, qui semper vident faciem Patris. Et verè contemplatio hæc hic est beatitudinis initium. Præterea utilitatem expende, & quantum ex eo sit spiritualis profectus, primò quia puritatem cordis adfert, & à peccatis arcet, ut in Thaide

M m m 2

86

Psal. 8.

Homo græd

Enos seu ob-

liviscens.

Greg. Naz.

orat de curâ

pauperibus

prestandâ.

Exercitij

præsentia

Dei utilitas.

Scriptura S.

commendat

hoc exerci-

tium.

Psal. 104.

Prov. 3.

Luc. 8.

& Ephremo declaratur & verò quis coram iudice præsente peccare audeat? Secundò tentationes nos superare facit, animosque addit, ut patet in Susanna casta. Sine Dei præsentiâ verò homo fit aut per luxuriam velut bestia, aut per iram velut dæmon ut ille in vitis PP. Tertio hoc exercitio stabilitas cordis in oratione acquiritur, & in tribulatione constantia, dum omnia à manu Domini accipiuntur. Quarto acquiritur etiâ omnium virtutum perfectio, hoc enim exercitio cor Deo unitur & illustratur ut etiâ exterius appareat, quemadmodum stellæ Soli oppositæ lucent. Quintò maxime autem amorem Dei promovet, & consolationem spirituales, quia sicut de Iosia loquitur Scriptura in omni ore quasi mel dulcorabitur Dei ac Domini nostri memoria, & ut musca in convivio vini. Denique vide quid in humanis faceret præsentiâ Regis, patris, iudicis, amici, sponsi, fontis omnis boni coram sitiente, panis omne in se delectamentum habentis coram famulo, hoc Dei præsentiâ præstat hominibus. Si hæc vera credo, & tu credis, ô Lector, quod aliud putas erit tuum meumque studium, quæ oblectatio? quod solatium?

Eccli. 49.

Vide quid Regis præsentiâ in humanis faciat.

EXERCITIUM.

Psal. 18.

CAELI enarrant mihi gloriam tuam, ô immense Deus & omnibus meis. Magnus est Dominus, & magna virtus ejus, sed ratio mea in vestigiis istis tuis apprehendit te: elucet enim ubique & etiâ in corde meo, sapientia, potentia, bonitas tua, & numquid in te vivimus, movemur & sumus, velut spongia in mari, in aëre volucris? quomodo ergo presentem te non cognosco, aut tui oblivisci possum? numquid respice me assidue, omnes vias meas oculis tuis multò lucidioribus

Aug. 11. de spec. c. 3.

sole consideras? & quid est ergò quod te latere poterit? tu enim verè Dominus, solus Deus invisibilis, inassimabilis,

incircumscriptus, illocalis, immensus, incomprehensibilis, ubique totus, ubique præsens, ineffabiliter omnia continens, omnia penetrans, omnia sciens, cuncta prospiciens, omnia potens, universa gubernans totus in celo, totus in terrâ, totus etiam ubique: gressus meos, semitasq; consideras, & die noctuq; super custodiam meam vigilas, omnes semitas meas diligenter notans, speculator perpetuus, veluti si totius creatura tua, celi, & terra oblitus, tantum me solum consideres; & nihil sit tibi cura de alijs. Neque enim tibi crescit lux incommutabilis visionis tuae, si tantum unum adspicias; neque minuitur, si innumera videas & diversa. Sic igitur super custodiam meam stas, sicut si omnium oblitus sis, & mihi soli intendere velis; semper quippe te presentem exhibes, semper te paratum offers, si me paratum invenis. quocumque iero, tu, Domine, me non deseres, nisi prior ego te deseram.

Fateor quidem; quia quidquid facio, & quaecumque facio, ante te facio; & illud quidquid est quod facio, melius tu vides quam ego qui facio: quidquid enim ego semper operor, tu pariter semper præsens assistis, utpote perpetuus inspector omnium cogitationum, intentionum, delectationum & operationum mearum. Cumq; hoc diligenter considero, Domine Deus meus, terribilis & fortis, timore pariter & ingenti rubore confundor, quoniam nobis magna indita est necessitas justè rectèq; vivendi, qui cuncta facimus ante oculos iudicis cuncta cernentis. Et ita quidem est, Salvator mi; sed longè magis me trahere ad te amor tuus, longè magis excitare torpentem debet, quod sis lux vera illuminans omnia; potentia infinita, quæ operaris omnia propter me. Per te enim lucet mihi sol, & astra, ac sidera palatij tui patria meæ: per te me refrigerat aër, & calefacit ignis, & innumera operantur per te: me cantu suo vario recreant volucres celi, & invitant ad laudem tuam: per te mihi herbam & omne lignum profert terra, & de visceribus suis innumera producit. hunc ornatum universo & pulcritudinem quis dedit, nōne tu pulcritudo & perfectio summa, velut de oceano guttam, & ex sole radium exiguum tribuisti, ut qui ex te esse ista videmus, ad te fontem omnium suspiremus & veniamus?

M m m 5

O quam

Deus singularis ut omnibus intendit. August. Soliloq. cap. 14.

Necesse est nos rectè vivere in Dei præsencia.

Omnis creatura servit homini.

August.
in Confess

Psalm. 1.
Psalm. 3.
Ioan. 20.

Psalm. 62.
Tit. 2.

Ps. 121.

Zach. 2.

Iacobi 1.

Hugo de
S. Victore

O quam serò te cognovi, pulcritudo tam antiqua, tam noua, serò te amavi! Va tempori illi quando non amavi te. Va mihi, & iterum va, si quando non amaverim te. Vtinam potius non essem, quàm essem aliquando absque te! essem merito mihi lacryma mea panes die ac nocte, si rursus aliquando duceretur mihi, Vbi est Deus tuus? Flebat Magdalena, quòd tulissent Dominum, & nesciret ubi posuissent eum; & quid agerem, sponte anima mea, si discessisses à me in furore tuo ob peccata mea, & scirem ubi esses, & magnum chaos esset inter me & te? auertat hoc benignitas tua, neque me à te unquam separari permittas. Ecce sum in terra deserta, inuia & inaquosa; appaui mihi benignitas & humanitas tua, erudiens me, ut abnegando impietatem & secularia desideria, adhaream tibi, & libero corde volem ad te, ut videam semper virtutem tuam, & gloriam tuam.

Ecce sicut oculi seruatorum in manibus dominorum suorum, & oculi ancilla in manibus Domine sua, ita & oculi mei ad te, Domine Deus meus, donec miserearis mei. Misere igitur, & da mihi semper te presentem intueri, suspicere, & amare per gratiam tuam: non loquatur mihi deinceps, ut homo, Superius quisquis est meus, sed tu mihi, qui docere soles utilia, & optima precipere: illi enim os tuum sunt, & oraculum & tabernaculum tuum: & qui eos audit, te audit. Proximos verò meos, cum sciam membra tua non ladam factò, non tangam verbo, non cogitatione: qui enim eos tangit, tangit pupillam oculi tui, sed quod tibi nequeo, qui nullius indiges, & omnia largiris, hoc in illis tibi faciam amantissime Deus meus, & quod mihi dederis retribuam tibi; in illis te complectar, in illis te amabo, te pascam, solabor, si quid verò mihi ab ulla creatura proveniat, ad te respicient oculi mei: omne enim datum optimum, & omni donum perfectum de sursum est descendens à te Patre luminum. Non scribit calamus, non pingit penicillus, non canit tuba, non defendit ferrum, sed tu, Domine magis facis ista tu enim banorum omnium artifex, & omnia operaris. Atque ita sicut nullum est momentum, quo homo non utatur ac fruatur tuâ bonitate & misericordiâ: sic nullum debet

debet esse momentum, quo te præsentem non habeat in memoria. Instit. l. 3.
de anima

Providebo itaque te, Domine, in conspectu meo semper, & undique me cingentem, & intimè me penetrantem intuebor, & amabo te, qui ubique es, & intra me habes solium tuum, supra me thronum regni tui. circumdas me velut aqua & aër, & ignis, & oceanus omnium bonorum; & quo vel quomodo à facie tuâ fugiam? vel potius cur non ambulabo cum timore & tremore in conspectu tuo, justissimè iudex, & Pater misericordissimè? numquid potest oblivisci homo factoris & tanti benefactoris sui: ecce omnia quæ sunt, propter me sunt, non pro se, neque pro te; sed clamant, ut diligam te, & memor sim tui. qui non cessas benefacere, neque mei meminisse, & si immemoris tui. quid, quaeso, quid est homo quod memor es ejus? Et si hæc pauca sunt, Passionis tuæ, & dolorum tuorum nonne reficiant memoriam universa, & ardentè nos provocant ad tui recordationem, quod semper nobiscum esse in Venerabili Sacramento volueris?

Psal. 8.

Vtinam jam dirumperes calos, & descenderes in me, & à facie tuâ montes defluerent, qui separant me à te? sicut exustio ignis tabescerent, aqua arderent igni, ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis. A saculo non audierunt, neque auribus perceperunt, oculus non vidit, absque te, quæ hinc preparasti expectantibus te, & amantibus. O amator hominum, quomodo, cum tot modis te præsentem habeo & credo; attamen te, ut debeo, nec video, nec amo, nec revereor? quid faciam, Deus meus, refugium meum spes mea, gloria mea, & gaudium meum? tu solus solari me potes, tu confirmare. Veni, ostende mihi faciem tuam, & mansionem apud me fac. Applicatio
ad Communionem.
Pone te ut signaculum super cor meum, Cant. 3.
ut signaculum super brachium meum; ut in re perpetuè maneam,
& in charitate tuâ, ut ambulem coram te omnibus diebus vitæ meæ, ac in secula seculorum contempler vultum tuum, ô desiderium oculorum meorum. Amen.

*Modi presentie Dei & praxes.**In Deum
omnia refer.*

Primò, considera animo, & loco quieto, in ijs quæ presentia videris, Deum per essentiam, presentiam & potentiam: Primò, per essentiam; quia, ut supra dictum, replet cælum, & terram substantiâ suâ, ac magis intimus unicuique rei est, quàm anima humano in corpore. Secundò, per presentiam: quia omnia clarè & distinctè cognoscit, & ab æterno, scrutaturque renes & corda nostra. Tertiò per potentiam; quia omnibus dat esse, & conservat, & in iis operatur. Idem fac cum tribulatio supervenit, aut quispiam beneficium contulit, ut in auctorem omnia referantur.

*In Deo nos
vivimus.*

Secundò, attende, quomodo in ipso vivamus, & moveamur & simus, & respiremus, & ambulemus, undique ab eo circumdati.

Tertiò, post sacram communionem peculiariter hanc Dei presentiam exerce: neque tantum id credendo, & ratiocinatione ad vivum representando, sed fidem simul & spem, & charitatem conjungendo.

*Ex celo nos
Deus considerat.*

Quartò, vide eum, ut è cælo considerantem omnes gressus & actiones tuas.

*Cor nostrum
Dei templum.*

Quintò, te uti templum Dei existima, & in corde tuo, velut sacrarium Deum adora; ibique eum velut Moyses ad tabernaculum consule. quæ enim esset prudentia Sapientiam æternam & veritatem apud se habere, & ejus consilium & voluntatem, cum sit Rex regum & Dominus dominantium, non exquirere?

*Creatura vos
Christi &
Dei admonent.*

Sextò, considera diligenter creaturas, quibus se divina Sapientia comparare dignata fuit, ut sunt leo, agnus, lapis angularis, &c. aut à quibus pati, ita D. Franciscus ad adspæctum agni tenerrimè affliciebatur. alius omnia ad Passionem Christi referebat, cum aut scalas videret, aut clamorem, aut tumultum audiret, aut malleorum ictus, aut pluviam adspiceret: sanguinea enim pluvia, & instrumentorum Passionis grato animo memoriam recolebat.

*Creatura
voces quas?*

Septimò, creaturæ omnes, ut beneficia Dei, attendi possunt, & audiri hæ earum voces: *accipe, redde, orare*: si quid enim tribuunt mortalibus à Dei manu, vicissim postulant Deo gratæ reddi, & caveri abusum, amoremque in ipsum transfundi.

*In proximo
Deum at
tende.*

Octavò, in creaturis rationalibus Deum intueri ad charitatem valet plurimum & obedientiam, id est, omnimodam perfectionem, ideòque in Superioribus Ecclesiasticis & secularibus

bus Deum honora, eorum mandata ut Dei vocem accipe, qui *Luc. 10.*
 enim vos audit, ait Dominus IESVS, me audit; & qui vos sper-
 nit, me spernit, & qui potestati resistit, Dei ordinationi resistit, *Rom. 11.*
 ait Paulus, nõ est enim potestas nisi à Deo. Et S. Bernard. Sive, *Lib. 1. de*
 ait, Deus, sive homo vicarius Dei mandatum quodcumque *præcept. &*
 tradiderit, pari profectò obsequendum est curâ, pari reverentiâ *disp. c. 12.*
 deferendum, ubi tamen Deo contraria non præcepit homo.
 Similiter considerandus est Deus in proximo, ita ut quod illi
 fit, Deo nos facere existimemus: Quod enim, ait Dominus, uni *Matth. 25.*
 ex minimis meis fecistis, mihi fecistis: & quidquid ab illis fit, à
 Deo nobis fieri arbitremur, non huic illi tribuamus, sed cum *Nota.*
 Iob una sit nobis vox: Dominus dedit, Dominus abstulit. Iu- *Iob 1.*
 cundissimum verò hoc est exercitium, neque parum ad chari- *Charitatis*
 tatem conducit, quando proximos velut mēbra Christi intue- *utle exerci-*
 mur & complectimur. Vnde D. Leo: Cum, inquit, hanc venera- *tium.*
 bilitum meorum consacerdotum splendidissimam frequentiam *S. Leo ser. 10.*
 video, Angelicum nobis in tot Sanctis sentio interesse con- *in annunt.*
 ventum; nec dubito nos abundantiore hodie divinæ præsentia
 gratiâ visitari, quando simul adsunt, & uno lumine micant, tot
 speciosissima tabernacula Dei, tot membra excellentissima cor-
 poris Christi, tabernaculum enim & membrum Christi qui-
 liber est proximorum nostrorum.

Nonò, suppeditabit præxes varias D. Bonaventura in episto- *S. Bonav.*
 la sua, quæ memorabilia viginti quinque complectitur. Vige-
 simum, inquit, secundum est, quòd Deum semper & ubique
 habeas in memoriâ, ut solutus ab omnibus creaturis, tanto
 mentis conatu, desiderijque fervore, circa tuum Creatorem
 intendas, ut quasi omnium inferiorum oblitus, quidquid agas,
 & ubicumque steteris, & quibuscumque negotiis impliceris,
 die ac nocte ex omni momento & horâ Deum semper habeas *Varij modi*
 in memoriâ, credens & cogitans te esse verissimè coram eo, & *præsentia*
 ipsum cogitans undique te aspicere. Hæc autem cogita cum *Dei.*
 magnâ reverentiâ, ac timore pariter & amore, & cum magnâ
 discretione, nunc ante pedes immensæ majestatis ejus prostra-
 tus, corde amarissimo peccatorum veniam postulando, nunc
 sacratissimæ Passionis Filij Dei, gladio compassionis coram
 ejus cruce vulneratus cum eo lacrymosus & flebilis apparêdo;
 nunc totius vitæ illius decursum, obliquitati tuæ velut recti-
 tudinis lineam proponendo; nunc inenarrabilia & immensa
 beneficia Dei mente pertractans, gratiarum actionibus infi-
 stendo; nunc stimulis ipsius amoris ardentissimè punctus, ip-
 sum in creaturis omnibus intuendo, nunc potentiam, nunc sa-
 pientiam, nunc bonitatem & clementiam ejus attendens,
 M m m 5 eum

eum devotissimè in cunctis operibus suis collaudando; nunc desiderio patriæ cælestis attractus ad ipsum gemebundis suspirijs anhelando: nunc circa nos viscera inestimabilis charitatis ejus adspiciens, lætabundâ quâdam & excessivâ admiratione, corde & animo, in ipso deficiendo; nunc te præcipitem, nunc te fugientem, nunc te ruentem; nunc Deum te tenentem, sublevantem, retinentem, & attrahentem, nunc Deum te ingratum per omnia conservantem considerans, ineffabilibus divinæ misericordiæ visceribus tibi patefactis, nimio in eo charitatis ardore te conferens totum te fletibus resolvendo; nunc verò occultissima, profundissima, & summè arcana inmiſumque stupenda judicia justitiæ ejus diligenter attendens, cum in omnibus fidelis & constans cum summo amore, ingeni quoque timore ac tremore discretus, supplex & humilis venerando: præ omnibus autem continuam & vivam memoriam ipsius sacratissimæ Passionis in animo & corde tuo ferens, et quantum potes studeas conformari.

*Corporalis
præsentia
est discretè
usurpanda.*

Observa circa hoc memoriale, præsentiam illam corporalem circumspicere esse frequentandam, ne imaginatio lædatur, & caput offendatur; sed gradatim, & absque magno conatu ille modus exercendus: ita ut Primò, in cubiculo Christum Dominum cum curiâ cælesti præsentem statuamus, adoremus & alloquamur, postquam autem facilitatem hujus & usum acquisiverimus, ab hoc cubiculo ad alia transire, exercitiumque transferre possumus, & imaginibus sanctis animæ nostræ templum adornare.

*Intentio recta
periculis.*

Neque valdè laborandum initio, ut hoc vel illo modo præsentem habeamus. Sufficit enim in genere id fieri, & intentionem rectam crebrò innovare, quæ etiam communicationis cum Deo, & præsentia illius commodum est exercitium.

*Affectus
plus hic præstat
quàm
speculatio.*

Moneo tamen plus affectu hic, quàm speculatione, plus aspirando, & cum Deo colloquendo fructus, quàm ex consideratione referri; immò ex affectu plurima consideratio sponte germinat, & velut ex fonte promanat.

Signa adhibenda.

Humilis in primis oratio, & crebrâ cum charitate hoc donum impetrare solent. Signorum etiam aliquorum externorum usus conducit, ut est annuli, horologij pulsus, imaginis, &c.
Dignatus es, ut sup. pag. 10.

IACVLATORIE.

Psal. 26.

Psal. 41.

Psal. 24.

Psal. 33.

NE abscondas faciem tuâ à me, & ne declines in irâ à servo tuo.
Quando veniam, & apparebo ante faciem tuam?
Respice in me, & miserere mei, quia unicus & pauper sum ego.
Ecce oculi Domini super justos, & aures ejus in preces eorum.

Sicut

Sicut oculi ancilla in manibus dominae suae, ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. Psal. 128.
Si ascendero in caelum, tu illic es, si descendero in infernum, ades. Psal. 138.
Quid ibo à spiritu tuo? & quo à facie tuâ fugiam? Ibidem.
Ostende nobis faciem tuam, & salvi erimus. Psal. 79.
Vt quid Domine, recessisti longè, despicias in opportunitatibus, in tribulatione? Psal. 9.
Verè Dominus est in loco isto, & ego nesciebam. Gen. 28.

CAPVT XIII.

De Amore Dei.

OBSERVA Primò, amorem esse inclinationem voluntatis in bonum aliquod. Secundò, eundem esse duplicem: alterum concupiscentiæ, quo diligimus illud, quod nobis volumus: alterum amicitiae, quo diligimus illud, cui bonum volumus. Tertiò, cum ignota sit cupido, cognitionem boni amoris esse originem. Illa autem triplex est; prima, quâ cognoscitur bonum, quasi per auditum, ut cum narratur mihi vinum esse bonum, Secunda: cum quasi per visum percipitur; Tertia, per gustationem. Audire in amore Dei est incipientium, videre proficientium, gustare perfectorum. Audite, ait Propheta, audientes me, & comedite bonum. Secundò, monet, Vacate & videte; quod proficientium est. Tertiò, Gustate & videte.

Obserua Secundò, hinc sequi quo aliquod majus bonum est, eo magis esse amabile, si tamen satis cognitum fuerit. Cognoscere igitur oportet, Hæc est enim vita æterna, ait Dominus, ut cognoscant te solum Deum verum & quem misisti IESVM Christum.

Meditatio de Amore Dei.

PRÆLVDIVM I. Constitue te coram Deo, & in præsentia ipsius.

PRÆLVDIVM II. Roga humillimè ut amorem suum tibi largiatur: id omnium donorum maximum.

P V N -

Duplex amor.

Origo ejus est cognitio triplex.

Isa 35.
Amor triplex.
Ps. 45.

Ioan. 17.